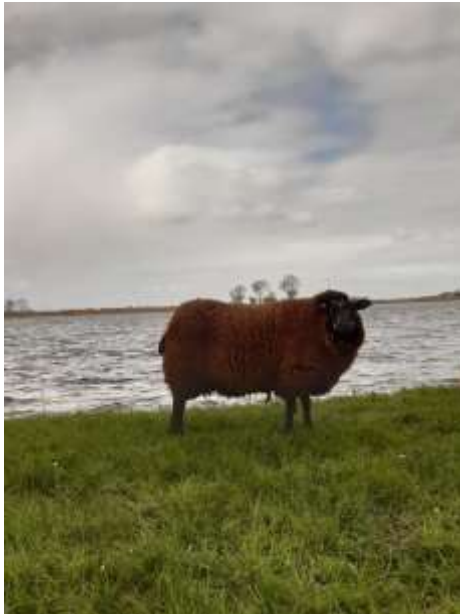

Nieuwsbrief Protestantske Gemeente De Gaastmar 8 mei 2020

Ik kan het niet helpen, ik MOET hiermee beginnen. Hier word je toch blij van? Links een schaap met zoals het lijkt boomgroei op de rug en rechts vier hartveroverende lammetjes. Vier? Ja kijk maar, drie witte en één donker lammetje met witte bles en pootjes. Trudy Roodhof maakte de foto's en stuurde ze op voor de nieuwsbrief.

Starten?

Opwinding. Om mij heen zoemt het van de berichten van ondernemers die weer gaan starten en die daar blij mee zijn, ondanks de beperkingen. Hoe zit dat eigenlijk met de kerk? Welnu, ook wij zijn natuurlijk opgelucht dat er nu weer wat meer mogelijk is. Maar het is nog net wat te vroeg om te kunnen zeggen hoe we het precies gaan doen. Volgende week publiceert de landelijke PKN richtlijnen, en die zijn ook voor ons leidend. We kunnen nu wel denken dat we hier in Gaastmeer wat minder risico lopen en dus wat meer kunnen wagen, maar dat is niet verstandig. Als kerk moeten we ook een soort voorbeeldrol hebben, vinden we. En anderhalve meter afstand houden in een gewone dienst in de Pieltsjerke wordt een klus.... Dan zouden we vermoedelijk zelfs mensen moeten wegsturen, en dat is het laatste wat je als kerk wilt. Maar geen zorgen: ook wij hebben allerlei ideeën over wat er wél kan. De zondagse diensten zijn in elk geval tot en met Pinksteren nog gezamenlijke diensten van voorgangers in de ring, uitgezonden vanuit de Mauritiuskerk in IJlst.

Oproep

Dit is een verzoek om geld, en daar heb ik eigenlijk een vreselijke hekel aan. Maar het moet. En we durven het te doen omdat we uit ervaringen elders weten dat mensen de kerk soms best meer willen ondersteunen, maar er gewoonweg niet aan denken. Sommigen maken jaar in jaar uit hetzelfde bedrag over naar de kerk, niet omdat ze dat genoeg vinden, maar omdat ze zich niet realiseren dat er redenen kunnen zijn om het bedrag te verhogen. En mensen die geen gemeentelid zijn maar ons wel financieel zouden willen steunen, denken er niet altijd aan om ons rekeningnummer op te zoeken.

Misschien heeft u het idee dat we als kerk slapende rijk worden, nu we geen kosten maken voor de wekelijkse kerkdiensten in de Pieltsjerke. Maar ik kan u verzekeren: zo ligt het niet helemaal.

De vaste kosten lopen natuurlijk door, en daarnaast worden de kosten van de diensten in IJlst over de deelnemende gemeenten omgeslagen. En dan heb ik het nog niet eens over het onderhoudswerk waar we mee bezig zijn en dat nog in de planning zit. Als u dan bedenkt dat de inkomsten juist lager zijn omdat we de wekelijkse collecte-opbrengsten missen, begrijpt u dat er dan iets gaat knellen.

Voor de diaconie geldt min of meer hetzelfde. Elke week maakt Klaas van der Goot een bedrag over naar het doel dat op het collecterooster stond, maar collecte-opbrengsten zijn er niet en er is ook geen bloemenmarkt of andere actie. Nu weten we wel, u heeft net een groot bedrag bij elkaar gespaard voor de zorgboerderij in Idzegea, en u doneert misschien elke week voor het Rode Kruis, - het collectiedoel in IJlst – maar de diaconie gaat het zo langzamerhand wel merken. Even voor alle duidelijkheid: het geld van de diaconie is altijd bestemd voor goede doelen, en dus nooit voor onze eigen organisatie.

Kortom: wij willen u, gemeenteleden en anderen, vragen om eens bij uzelf na te gaan of u iets (extra's) kunt missen voor de kerk. Een eenmalige gift of jaarlijkse bijdrage, alles is welkom.

Nog even de bankrekeningnummers:

Kerk: NL 21 RABO 0570 6498 69 t.n.v. College van Kerkrentmeesters Prot. Gem. De Gaastmar
Diaconie: NL 50 RABO 0326 1223 70 t.n.v. de heer K. van der Goot

Dank voor de felicitaties

Uit het hele dorp en daarbuiten kreeg ik felicitaties naar aanleiding van de onderscheiding die ik op 24 april mocht ontvangen. Nou ja, echt ontvangen, dat ging natuurlijk niet, maar het telefoontje van de burgemeester was er wel! Nu iemand het bericht ook in het Ringblad heeft gezet, wil ik niet achterblijven en gebruik ik deze nieuwsbrief om iedereen heel hartelijk te danken. Ik merkte dat het mij van harte gegund wordt en dat is zo'n fijn gevoel! Op de foto een overzicht van alle bloemen die ik kreeg. Eén van de bossen is van de kerkenraad.

25 jaar getrouwd

De Ringbladlezers weten het al: op 12 mei zijn Ronald en Erna Bijlsma – de Groot 25 jaar getrouwd. Ik zet het ook even in de nieuwsbrief, voor degenen die het Ringblad niet ontvangen. Namens iedereen nog heel veel jaren erbij gewenst!

Lezersbijdrage

Laten we beginnen met het lied dat Riny Visser opstuurde. Componist Willem Vogel schreef het speciaal voor Bevrijdingsdag. En die ligt ons nog vers in het geheugen.

Nooit lichter ving de lente aan (Lied 709)

Nooit lichter ving de lente aan
dan toen uw hand ons volk bevrijdde.
Hoe hebben we in dat schoon getijde
verheugd maar huiverend verstaan:
Gods vijanden vergaan.

De winter leek voorgoed voorbij
en vóór ons lag de volle zomer;
de macht was eindelijk aan de dromer,
de nieuwe mens, zo droomden wij,
verbrak de slavernij.

Maar winters werd het in dit land;
't is kil rondom en in ons midden,
in onze mond verstart het bidden,
doodskou gaat uit van onze hand
naar mens en dier en plant.

O God, wat zijn wij dwaas geweest,
dat we aan de vrijheid zó gewenden,
dat wij de vijand niet herkenden,
in opstand tegen U, het meest
in eigen hart en geest.

Vergeef het ons! Raak ons weer aan
met levensadem, lente-tijding,
en doe met krachten ter bevrijding
ons hier in Christus' vrijheid staan.
God, laat ons niet vergaan!

Tekst: Ad den Besten
Muziek: Willem Vogel

Ik kende het lied niet, maar ik vond op internet een opname met een prachtige orgel-introductie:

<https://www.youtube.com/watch?v=FZr0TkGpDp0>

Componist Willem Vogel, die de melodie bij het lied componeerde, heeft veel kerkmuziek geschreven. In Gaastmeer zingen we eigenlijk zelden iets van hem, maar hij heeft in het hele land fans. Zo gebruikten we zijn muziek vaak in de Martinikerk in Groningen, in de periode dat ik daar in de cantorij meezong. Ik was dus blij verrast toen Riny Visser voor de nieuwsbrief behalve het lied ook een eigengemaakte samenvatting stuurde van een artikel over deze componist. Interessant!

We eindigen deze nieuwsbrief met de samenvatting van Riny.

Volgende week weer een nieuwsbrief, graag tot dan!

Namens de kerkenraad, Anneke van Mourik

Honderd jaar Willem Vogel

Zaterdag 2 mei zat ik te lezen in Trouw en daar kwam ik een groot artikel tegen over organist, dirigent en componist Willem Vogel. Van hem staan ongeveer 90 liederen en andere stukken in ons Liedboek. 2 mei was de 100e geboortedag van Willem Vogel die in 2010 is overleden. Een geplande bijeenkomst in de Kruiskerk in Amstelveen ging niet door vanwege de coronacrisis.

Willem Vogel heeft bijna 2000 stukken gecomponeerd, van korte gezongen voorbeden tot uitgebreide orgelwerken. Hij heeft veel samengewerkt met dichter-predikant Sytze de Vries, die in de jaren tachtig en negentig predikant in de Oude Kerk in Amsterdam was. Door die samenwerking werd de noodlijdende gemeente van de Oude Kerk weer nieuw leven ingeblazen. Met een aantal enthousiaste zangers richtte Willem Vogel de Sweelinckcantorij op. Hierdoor werd de Oude Kerk een centrum van vernieuwing van de kerkmuziek.

Sytze de Vries en Willem Vogel sloten aan bij een beweging binnen de kerkmuziek die in Duitsland was ontstaan. Daarin is de functie van een koor of cantorij niet een omlijsting van de kerkdienst, maar een deel van de liturgie. Bijvoorbeeld door het zingen van een antifoon bij de intochtspalm, wisselzang met de gemeente en gezongen voorbeden. De cantorij zingt niet alleen in feestelijke diensten, maar in principe iedere zondag in een vraag-en-antwoordspel tussen gemeente, koor, predikant en organist.

Het is de gemeente die zingt, de cantorij ondersteunt de gemeente, ook door bijvoorbeeld nieuwe liederen aan te leren. Hieronder een aantal liederen waarvoor Willem Vogel de muziek heeft gecomponeerd:

- 291d: Onze hulp in de naam van de Heer, tekst Sytze de Vries
- 299d: Kyrie en Gloria, traditionele tekst
- 305 : Alle eer en alle glorie, tekst Sytze de Vries
- 709 : Nooit lichter ving de lente aan.

Sytze de Vries vertelde over de manier van werken van Willem Vogel: “Bij Willem was het altijd: vandaag besteld, gisteren klaar. Andere componisten moesten wel eens kijken of ze inspiratie hadden, daar had hij nooit last van”.

Volgens De Vries zit de kracht van Vogels muziek in de eenvoud. Iedereen moest het zo kunnen zingen. Hij was meer een ambachtsman dan een inventief componist. Sytze de Vries geeft een mooi voorbeeld van het gevoel voor humor van Willem Vogel: “Een van de eerste keren dat ik hem ontmoette, kwam hij te laat binnen bij een vergadering. Hij had een plastic zakje bij zich met daarop: de Notenboer, altijd verse noten. Zo beschouwde hij zichzelf, als een notenboer”.

In 1996 wordt de dan 76-jarige Vogel als dirigent opgevolgd door Christiaan Winter. Winter zegt over Vogel: “Ik heb nooit enig commentaar van hem gehad. Dat je op die manier je levenswerk aan een jonge vent van 29 durft over te dragen, dat vind ik echt groots”. Sytze de Vries is optimistisch over de toekomst van Vogels muzikale erfenis: “Zijn ijzersterke melodieën, die zullen blijven voortbestaan”.

Riny Visser